

blæste den offentlige sektor i vejret – netop med den begrundelse, at det stort set ikke kostede noget, for folk skulle alligevel have arbejdsløshedsdagpenge. Og hvad skete der? Arbejdsløsheden steg, og statsunderskuddet steg, så det hænger ikke sammen.

Derfor vil vi sige: Vi er meget betænkelige over for dette lovforslag. Vi vil ikke på forhånd afvise det totalt, men vi er nødt til at drøfte det alvorligt i udvalget.

Aage Frandsen (SF):

SF går klart ind for, at alle unge får en erhvervsuddannelse, og at uddannelsen har en så høj kvalitet som muligt. Vi er også tilhængere af, at voksne uden erhvervsuddannelse får mulighed for at kompensere for denne mangel ved at få en voksenuddannelse.

Men det er efter vores opfattelse samtidig vigtigt at understrege, at den erhvervsuddannelse, som gives, skal være relevant i forhold til de behov, samfundet har, og at uddannelsen skal ses i en samlet uddannelsesmæssig sammenhæng. Det er på den baggrund, vi har svært ved at forstå det helt relevante i, at der laves en kort pædagoguddannelse på 1½ år, som det foreslås i dette lovforslag, når vi samtidig har en egentlig pædagoguddannelse på 3½ år. Vi kan ikke lade være med at være bekymrede for, at man dermed vil opleve, at de fuldt uddannede pædagoger i institutionerne bliver erstattet af kortvarigt uddannede med den foreslåede uddannelse som baggrund, hvorved kvaliteten inden for området kan blive sænket.

Ifølge lovforslaget skal PGU også kunne bruges inden for omsorgsområdet, f.eks. på døgninstitutionerne. Det er vi ikke kun bekymrede over, det er vi decideret imod. Vi mener ikke, at kortvarigt uddannede unge, som i virkeligheden kun har en alder af 18-19 år, er i stand til at løse de opgaver, som skal løses i døgninstitutioner for f.eks. svært psykisk og fysisk handicappede.

Derimod er vi for den del af forslaget, som lægger op til voksenuddannelse på området, og som betyder, at uddannelsen for disse mennesker skal udbygges. Vi vil meget gerne være med til at fremme den del af forslaget, samtidig med at vi gerne også vil se på, hvilken konkret udformning den uddannelse skal have. Der kunne være tale om en videreudbygning af det, der allerede i dag eksisterer på området, og som man har opbygget for netop de mennesker, men som ikke har haft den kompetence, der eventuelt kunne ligge i en fremtidig ordning.

I forslaget fremhæves det, at PGU skal ses som en del af regeringens tanker om uddannelse til alle unge. Men det fremgår også af bemærkningerne:

»Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at uddannelsen i høj grad vil træde i stedet for andre ungdomsuddannelser. Finansieringen af kompensationen vil derfor kunne ske ved, at den forventede aktivitet på andre ungdomsuddannelser reduceres.«

Hvis det bliver tilfældet, er vi nærmest lige vidt, hvis målet er, at flere skal have en ungdomsuddannelse. Og hvilke ungdomsuddannelser forventer ministeren, der kan blive tale om en reduktion af? Er det erhvervsuddannelserne? Det håber vi sandelig ikke, for der er i høj grad brug for, at så mange som muligt tager en erhvervsuddannelse.

Ifølge regeringens udspil til finanslovforhandlingerne var PGU på et tidspunkt med i forslaget. Det blev taget af bordet, og derfor ser vi nu, at der mangler nogle penge til at finansiere ordningen. Vi finder det altså meget betænkeligt, at man nu prøver at finde pengene andre steder i undervisningssystemet. Det mener vi er både forkert og uklogt.

Som sagt er SF positive over for voksendelen i forslaget, hvorimod vi er negative over for ungdomsdelen, og samtidig er vi bekymrede over de konsekvenser, finansieringen kan medføre. Men uanset at vi afviser forslaget, som det foreligger her, og uanset at vi har negative meldinger til centrale dele af forslaget, vil vi i det kommende udvalgsarbejde gerne bidrage positivt til, at det kan lade sig gøre at nå frem til et resultat, som kan forbedre uddannelsesniveaet.

Dorit Myltoft (RV):

For Det Radikale Venstre er det meget tilfredsstillende, at dette lovforslag om en pædagogisk grunduddannelse nu er til behandling, og vi havde såmænd gerne set, at det var sket noget tidligere.

For os i Det Radikale Venstre er der især tre overordnede hensyn, som har haft betydning for vores stillingtagen til lovforslaget. Det første er hensynet til forældre og børn/unge i dagpleje, vuggestuer, børnehaver og døgninstitutioner. De har en berettiget forventning om, at det ansatte personale har valgt disse arbejdspladser af interesse for arbejdet og har den fornødne uddannelsesmæssige baggrund. Den forventning opfylder de uddannede pædagoger naturligvis, men vi ved godt, at mange mere eller